

си графично-художествено единство, отъ най-добритѣ наши специалисти, ще посочи съ всичката убедителностъ и тежина на научното и компетентно изследване мѣстото ѝ въ развитието на националната ни култура.

Съ настоящитѣ редове моята задача е твърде скромна: — да дамъ едно бѣгло външно описание и да посоча на нѣкои графични и езикови моменти, които издигатъ книгата на попѣ Ненча като дѣло на култура и на здраво българско чувство.

*

Единъ екземпляръ отъ попѣ Ненчовото евангелие се пази въ църковно-историко-археолог. музей при Св. Синодъ въ София. Ще трѣбва да кажа, че бѣхъ изненаданъ отъ рѣдкитѣ богатства на този музей отъ нашето старо зографство, повѣрено на директора на музея проф. пр. Ив. Гошевъ и намѣста оригинално реставрирано отъ скромния, но талантивъ, съ чувство къмъ иконописно изкуство художникъ-реставраторъ Димитъръ Ризовъ. На неговата любезностъ дължа нѣколко часове прекарани предъ образци на голѣмото и дълбоко изкуство на древнитѣ ни и по-късни зографи. Тамъ, срѣдъ тази спастрена рудница на вдъхновено майсторство, можахъ да разгледамъ и забележителното евангелие на севлиевския родолюбецъ.

Евангелието на попѣ Ненчо Несторовъ датира отъ 1865 год. и е отпечатано въ гр. Русе (Русчукъ) въ печатницата на Дунавската областъ. Това, което се хвърля въ очи, е неговиятъ голѣмъ и строенъ форматъ, който издава вкусъ къмъ значителното, къмъ монументалното. Една голѣма книга, 25/36, въ корица съ старинна кожена подвързия (сега малко повредена), съ златопечатни винетки (миниатюри), сложени съ щанцъ (топълъ рѣченъ печатъ), въ златна рамка. Четири отъ миниатюритѣ, които стилизирано даватъ образитѣ на четиритѣ евангелисти: Йоанъ, Матей, Марко и Лука, сж поставени въ жглитѣ на рамката на лицевата и опаката страна на книгата, отрѣзани отвътре съ джговидни (обли) орнаменти. Въ срѣдата на рамката е отпечатанъ златенъ медалионъ — отпредъ: Въскресение, на гърба — Разпятие. Композицията на петитѣ миниатюри е разрешена класически.

Съдържанието на попѣ Ненчовото евангелие може да се раздѣли на два главни дѣла:

1. Четиритѣ евангелия по „чина“ (реда) на евангелиститѣ: отъ Йоана Богослова, отъ Матей, отъ Лука и отъ евангелиста Марко. Евангелията се предхождатъ отъ предисловие на съставителя и преводача. Всѣко едно отъ тѣхъ е придружено съ кратко житие на евангелиститѣ: 1. „За свѣтаго Йоанна Богослова отъ събраніето на Доротея мученика Тирскіятъ Епископъ“; 2. „Житіе на свѣтаго Евангелиста Матей отъ Софронія“; 3. „Житіе на свѣтій Евангелистъ Лука отъ сборника на свято-то евангелие отъ Марка“. Между Евангелието на еван-